
[2000-7-RE](#)

CAUSA 2000-7-RE

Número de registre: 163-2000. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 9 DE JUNY DEL 2000

BOPA núm. 32, de 14 de juny del 2000

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 15 de maig del 2000 per la representació processal del Sr. Josep Alís Balletbó, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra les sentències dictades els dies 6 de juliol de 1999 i 3 de març del 2000, per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles i per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, respectivament, per haver-se pogut produir una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució i atès que sol·licita al Tribunal Constitucional que dicti sentència en la qual s'atorgui l'empara sol·licitada, revoqui les sentències esmentades i retrotregui "les actuacions al moment de dictar sentència en primera instància per tal que l'Hble. Tribunal de Batlles torni a dictar sentència tenint expressa consideració dels drets constitucionals del dret a la jurisdicció, i a obtenir una decisió fonamentada a dret";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de data 26 de maig del 2000;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Antecedents

Primer

El dia 23 de desembre de 1996, es va produir una esllavissada que va afectar una part de la calçada de la carretera general, a l'alçada del terreny anomenat "la Tarricarda", propietat del Sr. Josep Alís Ballebó, i en trobar-se compromesa la seguretat en el trànsit rodat, les màquines de treballs públics del Ministeri d'Ordenament Territorial van entrar en el terreny, amb la finalitat d'efectuar unes obres de sosteniment del front de relliscada de les terres. En el transcurs d'aquests treballs, les màquines van malmetre una part important de l'estoc de ferralla dipositat en aquell terreny.

A conseqüència dels danys causats, el Sr. Josep Alís Ballebó va demanar a una empresa la valoració dels desperfectes i, en data 20 de novembre de 1997, el Sr. Josep Alís Ballebó va presentar al Govern una sol·licitud en reclamació econòmica en concepte d'indemnització pels desperfectes produïts en el material emplaçat en el terreny.

Segon

Transcorreguts dos mesos des de la presentació de la sol·licitud sense rebre cap contesta, la representació processal del Sr. Josep Alís Ballebó va presentar, en data 7 de febrer de 1998 davant la Secció Administrativa de la Batllia, un escrit de recurs contra la denegació per silenci administratiu del Govern.

Tercer

Amb data 6 de juliol de 1999, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va dictar sentència en

la qual va estimar parcialment la demanda formulada, va anul·lar l'acte presumpte del Govern de desestimació de la petició d'indemnització per responsabilitat patrimonial per considerar-lo contrari al dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa i va condemnar el Govern al pagament d'una quantitat en concepte d'indemnització molt inferior a la sol·licitada pel Sr. Josep Alís Balletbó.

Quart

Amb data 12 d'octubre de 1999, la representació processal del Sr. Josep Alís Balletbó va interposar recurs d'apel·lació per disconformitat amb la quantitat reconeguda com a indemnització per la sentència, sol·licitant-ne la revocació i la condemna al pagament dels danys ocasionats.

Cinquè

Amb data 3 de març del 2000, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va desestimar el recurs d'apel·lació interposat per considerar que "allò que es demana per l'apel·lant és fruit d'una valoració feta amb molta posterioritat en funció del material hipotèticament dipositat i el possible dany que li pogués ocasionar el pas de les màquines. No resulta en absolut acreditada la xifra reclamada per l'agent i resulta molt més adequada a les circumstàncies del cas la que ha recollit la sentència de la Batllia".

Aquesta resolució va ser notificada a l'actual recurrent en empara el dia 13 de març del 2000.

Sisè

Amb data 4 d'abril del 2000, la representació processal del Sr. Josep Alís Balletbó va formular un incident de nul·litat d'actuacions davant la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia per considerar que les dues resolucions vulneraven el seu dret fonamental a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució.

El dia 17 d'abril del 2000, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va decidir no admetre a tràmit l'incident de nul·litat d'actuacions presentat, ja que aquest s'havia presentat fora del termini previst per l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials.

Amb data 15 de maig del 2000, la representació processal del Sr. Josep Alís Balletbó va presentar recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional contra les sentències dictades els dies 6 de juliol de 1999 i 3 de març del 2000, per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles i per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, respectivament, per haver-se pogut produir una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució.

En el seu escrit manifesta que les resolucions esmentades vulneren el seu "dret a utilitzar els mitjans de prova pertinents i que aquests siguin valorats en igualtat als altres elements de prova aportats a la causa", així com el principi de contradicció i el dret de defensa. I demana al Tribunal Constitucional que revoqui les sentències del Tribunal de Batlles i del Tribunal Superior de Justícia, de dates 6 de juliol de 1999 i 17 d'abril del 2000, respectivament, retreient les actuacions al moment de dictar sentència en primera instància.

Fonament jurídic únic

L'incident de nul·litat d'actuacions previst en l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials i que té per objecte la solució en seu judicial ordinària de les possibles lesions que s'han pogut efectuar al dret a la jurisdicció, assenyala en el seu apartat tercer que "la persona afectada per la vulneració pot demanar al jutge o al tribunal que la va dictar, la seva anul·lació, sempre que no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment, en el termini de quinze dies naturals des de la notificació, o des de que s'hagi tingut coneixement de la vulneració del dret, sempre que no hagi transcorregut més d'un any des del moment de la notificació de la resolució a les parts quan el subjecte del dret pretesament lesionat no ha estat part en el procés ordinari." Com a complement a aquesta mena d'incident processal, la nova redacció de l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, aprovada per la Llei qualificada de data 22 d'abril de 1999, manifesta en el seu apartat 1r que "el subjecte afectat ha d'al·legar aquesta lesió en defensa del seu dret davant de l'òrgan judicial ordinari pels mitjans i recursos que la legislació estableixi".

Tal com ja ha afirmat en ocasions successives aquest Tribunal, l'esgotament previ dels recursos ordinaris i, específicament, del recurs especial substanciat com incident de nul·litat d'actuacions, és requisit indispensable per poder admetre a tràmit qualsevol procediment d'empara constitucional contra resolucions judicials. Òbviament, aquest esgotament previ no s'ha produït en el present cas per negligència de la part ja que va presentar el corresponent incident de nul·litat fora del termini que estableix el precepte esmentat de la Llei transitòria de procediments judicials, fet que, a la vegada, va donar lloc a la inadmissió a tràmit d'aquest incident pel Tribunal Superior de Justícia. Així, qualsevol altra consideració sobre el fons de la qüestió es fa innecessària i s'ha de rebutjar de ple la tramitació de l'empara constitucional que se sol·licita.

No obstant això, estudiat el fons de l'assumpte i comprovada la completa protecció que l'actual recurrent ha rebut en les diferents instàncies jurisdiccionals ordinàries, hem d'afegir també que el plantejament d'aquest recurs d'empara conté una pretensió desraonada i temerària, sense que sigui necessari la condemna en costes.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2000-7-RE, interposat per la representació processal del Sr. Josep Alís Ballebó contra les sentències dictades els dies 6 de juliol de 1999 i 3 de març del 2000, per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles i per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, respectivament.

Segon

Notificar el present aute a la representació processal del Sr. Josep Alís Ballebó, al president del Tribunal Superior de Justícia, al president de la Batllia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 9 de juny del 2000.

Pere Vilanova Trias

President

Joan Josep López Burniol

Vicepresident

Philippe Ardant

Magistrat

Miguel Ángel Aparicio Pérez

Magistrat